

ע"פ 7505/19 - אלון ויצמן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 7505/19

לפני: כבוד השופט נ' הנדל
כבוד השופט י' עמית
כבוד השופטת ע' ברון

המערער: אלון ויצמן

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי ירושלים
מיום 24.10.2019 בתיק פ 040239-09-17

תאריך הישיבה: י"ד באייר התשפ"א (26.04.2021)

בשם המערער: עו"ד אולמן תמר

בשם המשיבה: עו"ד ורד חלאוה
בשם שירות המבחן למבוגרים: גב' ברכה וייס

פסק-דין

השופט נ' הנדל:

1. מונח לפנינו ערעור נגד גזר דינו של המערער, שנדון ל-54 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו. תחילה הוגש ערעור גם נגד הכרעת הדין, אך לאחר שמיעת הטענות חזרה בה הסנגוריה מחלק זה של הערעור.

עמוד 1

על פי הכרעת הדין שניתנה לאחר שמיעת ראיות, אלה העובדות המרכזיות שבגינן הורשע המערער: האחרון ייבא יחד עם אחרים סוגים שונים של סמים, באופן שאדם אחר שלח חבילות עם סמים מחו"ל, שנאספו בידי אחרים והועברו לידי המערער. בסך הכל מדובר במאות גרמים של סם מסוג חשיש, כקילוגרם וחצי של סם מסוג מתאמפטמין ומעל ל-100 גרם של סם מסוג קנאביס. בגין מעשיו הורשע המערער בשלוש עבירות של ייבוא סם מסוכן עם אחרים, שלוש עבירות של סחר בסם מסוכן, שתי עבירות של נסיון סחר בסם מסוכן ועבירות של השמדת ראיה ושיבוש הליכי משפט.

2. המערער היה כבן 45 בעת ביצוע המעשים בשנת 2017, ואין לו הרשעות קודמות. אשר לנסיבות המעשה, אין זו תגלית כי עבירות סמים, ובמיוחד סחר בסמים, פוגעות קשה בחברה על שכבותיה. עניין זה בא לידי ביטוי בהיבט הכלכלי, החברתי ובתפקוד הנורמטיבי של אנשים רבים בחברה. טול מקרה זה, באמצעות חישוב כמות מנות הסמים הרבות שהמערער היה מעורב במסחרן וסוגי הסמים המדוברים. כמובן, גם בתחום עבריינות זה יש לעמוד על שורת הדין, באופן שהעונש חייב להלום את נסיבות המעשה והעושה. ברם, בחינה זו של הדברים אינה מצביעה על טעות שנפלה בגזר הדין. עיקר טענות הסנגורית נגע להשוואה בין המערער לנאשם אחר בפרשה, שנדון לעונש בקנה מידה אחר – ארבעה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. אכן, השיקול של אחידות בענישה מושרש היטב בשיטתנו. עם זאת, כשם שאין לקבל ענישה שונה בין דומים, כך אין לקבל דרישה לענישה דומה במקרים שונים.

בגזר הדין פורטו חמישה נימוקים ביחס לשוני שבין המערער לנאשם האחר. בין היתר, צוין כי הנאשם האחר הודה במסגרת הסדר טיעון וכי חומרת המעשים של השניים שונה. חרף הנימוקים שצוינו, בית המשפט קמא קבע כי יתחשב בכך שעל הנאשם האחר הוטל עונש מקל מאוד וחלקו בעבירות שעבר המערער, תוך "הקלה מסוימת" בעונשו של המערער – כלשון גזר הדין – משום מראית פני הצדק. זהו מענה ראוי לטענה המרכזית של הסנגוריה.

3. סוף דבר, הערעור נדחה.

ניתן היום, ז' בסיון התשפ"א (18.5.2021).

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט

ש ו פ ט